

Com m'ho demanes, te tenc que dir que quand sapiguérem que tenien que ingressar a l'actriu Fina Grasset al hospital amb urgència ho varem sentir molt. Feia dos mesos que ensajavem una comèdia musical que havia escrit la pròpia Fina i amb musica composta per el director de l'Òpera de Berlin.

Lo que em va sorprendre mes va ser que el que fa de fontaner, va semblar que s'alegrava porque, segons hem digué, es confirmaven les seves prediccions. Sempre l'hi havia dit que no tenia massa bona salut i que el tipo de vida que duia no la devia ajudar massa. Els darrers mesos ella ja havia perdut tota la confiança amb els metges i no seguia les seves instruccions, lo qual va accelerar el progrès de l'infecció.

Ara bé, va dur una mica de sort: en arribar a l'hospital, el metge de guardia era un companyero seu de l'universitat. Aixó va fer que li dedicàs una atenció especial i que no es sentís tan desgraciada; al fi i al cap, quan passes per un mal tràngol, sempre es millor tenir persones conegudes a prop.

Al cap de poc temps, una ràdio local que emiteix els fins de semana va difundir que els metges li donarien l'alta aviat porque els semblava més adequat que s'acabàs de restablir amb la seva familia.